

ת"פ 23320/10/15 - מדינת ישראל נגד ניקולאי מטרס (עציר),

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

25/5/2016

ת"פ 23320-10-15 מדינת ישראל נ' מטרס(עציר)

בפני כב' השופט עמית כהן

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שרון שוורץ, פרקליטות מחוז דרום

נגד

הנאשם: ניקולאי מטרס (עציר),

ע"י ב"כ עו"ד בני זייתונה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"), וגניבה, לפי סעיף 383(א)(1) לחוק.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בין הנאשם לבין א.ל. (להלן: "**המתלונן**"), ישנה היכרות שטחית. בתאריך 9/10/15, בשעות הערב, ישב המתלונן ב"קפה אורטל" ושתה שתיה אלכוהולית; המתלונן החזיק בארנקו סכום מזומן של כ- 5,600 ₪, משכורתו החודשית, שאותה פדה באותו יום בבנק; הנאשם התיישב עם המתלונן והמתלונן רכש גם עבורו שתיה אלכוהולית; השניים ישבו יחד מספר שעות ב"קפה אורטל" ופיצוציות נוספות; סמוך לשעה 23:30, החל המתלונן ללכת לעבר ביתו; הנאשם הלך עימו וביקש ממנו שייתן לו 100 ₪, המתלונן סירב. עקב כך תקף הנאשם את המתלונן, בכך שהכה אותו מאחור בראשו והמתלונן נפל על הקרקע, לאחר מכן בעט הנאשם במתלונן והמשיך להכותו באגרופים, בבטנו ובראשו, חרף בקשתו של המתלונן שיחדל ממעשיו; לאחר שהנאשם חדל ממעשיו, ובעוד המתלונן יושב חבול על הקרקע, הוציא המתלונן את ארנקו מכיסו והציע לתת לנאשם את שביקש; אז, הבחין הנאשם בכספו של המתלונן, נטל את כספו ונמלט מהמקום; המתלונן התרומם והתקדם מרחק קצר, עד אשר הבחין בו עובר אורח, שהזעיק עבורו ניידת של מגן דוד אדום. המתלונן הובהל למרכז הרפואי סורוקה, שם התברר כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם נשברו שתי מצלעותיו של המתלונן ונגרמו לו שני חתכים מעל העין ושטף דם גדול מסביב לעינו השמאלית.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, על פיו תוקן כתב האישום לנוסח ה"ל, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית.

הראיות לעונש

4. **המאשימה** הגישה מטעמה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, על פיו ביום 24/9/03 נגזר על הנאשם, בת"פ (מחוזי ב"ש) 964/02, מאסר של 11 שנים ומאסר מותנה, בשל הרשעה בעבירות לפי סעיפים 347(ב) + 25 לחוק, 345(א)(1) לחוק, 245(א) לחוק, 192 לחוק ו- 428 לחוק; וביום 16/1/14 נגזר על הנאשם, בת"פ (שלום ב"ש) 10078-11-13, מאסר לתקופה של 4 חודשים, מאסרים מותנים, התחייבות להימנע מעבירות סמים ופסילת רשיון

עמוד 1

נהיגה, בשל הרשעה בעבירה לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973.

מטעם ההגנה לא הוגשו ראיות לעונש.

טענות הצדדים לעונש

5. **המאשימה** עתרה להשית על הנאשם עונשים של מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלון. באת כוח המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת המעשים בהם הודה הנאשם ועל הערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשם - שלומו, שלמות גופו, כבודו ופגיעה קשה בנפשו של המתלון. הנאשם תקף את המתלון על רקע סירובו של האחרון לתת לו כסף, הכה אותו באגרופים בבטנו ובראשו, ולא חדל ממעשיו גם כאשר המתלון היה שכוב על הקרקע. בהמשך לכך, נטל הנאשם את כספו של המתלון ונמלט מהמקום. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלון חבלות חמורות בדמות שבר בשתיים מצלעותיו, שני חתכים מעל העיניים ושטף דם גדול מסביב לעינו השמאלית.

באת כוח המאשימה טענה, כי על פי מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, נע מתחם העונש ההולם בין 18 חודשי מאסר ל- 36 חודשי מאסר בפועל, ועתרה לקבוע את העונש ברף העליון של המתחם, בשים לב לעברו הפלילי המכביד הכולל שתי הרשעות בעבירות של אלימות, סמים, מין, הדחה בחקירה, איומים, סחיטה באיומים, והוא אף ריצה עונש מאסר בן 11 שנים; הנזק הרב שעלול היה להיגרם ממעשיו, המטה את הכף לטובת אינטרס ההלימה, הגמול וההרתעה. המאשימה הפנתה לאסופת פסיקה לתמיכה בטיעוניה (ע"פ 935/14, ע"פ 7751-10-13, ע"פ 860/09, ע"פ 6260/05, ע"פ 4145/12).

6. **בא כוח הנאשם** טען מנגד, כי המעשים בהם הורשע הנאשם אינם נמצאים ברף העליון של העבירה כטענת המאשימה, אלא ברף התחתון, שכן לא קדם למקרה כל תכנון, לא נעשה שימוש באמצעי נשק חם או קר, מצב השכרות שבו היה הנאשם הקשה עליו להבין את הפסול במעשה, וגם הקשה עליו להימנע מהמעשה; העבירות בהן הורשע מוגשות, דרך כלל, לבית המשפט השלום, כך שמתחם העונש לו טוענת המאשימה, חמור מהמתחם לו הייתה טוענת אילו כתב האישום היה מוגש בבית משפט השלום. בהתייחסו לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען כי הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו; נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות הקשות - משפחתו אינה תומכת בו ועם שחררו ממאסרו האחרון הפך לדר רחוב; עברו הפלילי כולל שתי הרשעות בלבד. לגישת הסנגור מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל. לתמיכה בטיעוניה הפנה לאסופת פסיקה המלמדת על מתחם ענישה הנע בין 6 חודשים ועד 24 חודשי מאסר, אולם לגישתו עסקין במקרים חמורים יותר מהמקרה דכאן (ע"פ 6005-04-13, ע"פ 38039-04-16, ע"פ 7283-03-14). אשר ליתר רכיבי העונש, עתר להשית עונש צופה פני עתיד מתון; ולהתחשב במצב הסוציאקונומי הקשה של הנאשם בקביעת גובה הקנס והפיצוי.

7. **הנאשם** במסגרת המילה האחרונה אמר: "את האמת אני לא זוכר מה עשיתי כי הייתי לא שפוי, אם עשיתי עבירה אני מוכן לשלם מה שצריך אני לא בורח. אני מוכן לעשות מה שצריך. אני מקווה שיהיה צדק".

מתחם העונש ההולם

8. הנאשם הורשע בעבירת אלימות חמורה ועבירת רכוש. לאחר שהנאשם והמתלון בילו מספר שעות יחדיו, תקף הנאשם את המתלון, עקב סירובו של המתלון לדרישתו של הנאשם לתת לו ₪ 100, באלימות קשה - הכה את המתלון בראשו ומשזה נפל לקרקע ובעודו שכוב על הקרקע, בעט במתלון והמשיך להכותו באגרופים בבטנו ובראשו,

וגרם לו נזקים גופניים משמעותיים. לאחר מכן, כאשר ביקש המתלונן לרצות את הנאשם ולתת לו את סכום הכסף שדרש, ראה הנאשם שלמתלונן סכום משמעותי של כסף, שכר של כחודש עבודה, וגנב אותו.

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות הם שלמות גופו של האדם ושמירה על קניינו. מידת הפגיעה בערכים היא משמעותית.

9. מדיניות הענישה

בית המשפט העליון חזר ופסק כי במקרים בהם נעשה שימוש באלימות, על בית המשפט להגיב ביד קשה תוך הטלת עונשים משמעותיים. ראו לדוגמה:

"אין חולק כי מעשיו של המערער חמורים ביותר. אל מול אלימות שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה מאחורי סורג ובריח. מצווים אנו ליתן ידנו למלחמה העיקשת בתופעת הבריונות שפשטה בארצנו, וידע כל מי שנוטל לעצמו את החרות לנהוג באלימות, כי הוא עלול לשלם על כך בחרותו. "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד" (ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן (10.11.2009))."

[ע"פ 6999/09 איברהים שריתח נגד מדינת ישראל, 4/5/10].

וכן:

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו."

[ע"פ 5576/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 14.04.2011].

10. בחינת הפסיקה הנוהגת, מלמדת כי בתי המשפט מטילים בעבירות דומות עונשי מאסר משמעותיים.

[ראו: ת"פ (מחוזי חיפה) 5287-01-13 מדינת ישראל נגד עלאא מג'דוב (21/7/13): הנאשם הורשע בחבלה חמורה, בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מאסר שירוצה בעבודות שירות ל- 12 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות. לא הוגש ערעור; עפ"ג (מחוזי ירושלים) 38039-04-15 דוד רחמן נגד מדינת ישראל (10/12/15): הנאשם הורשע בעבירות של חבלה חמורה וגניבה, בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 24 חודשים ונגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים ויום, מאסרים מותנים ופיצוי למתלונן. ערעורים של הנאשם והמאשימה נדחו (בית המשפט החליט לסטות לקולא מהמתחם, בהתחשב בנסיבותיו של הנאשם); ע"פ 6696/09 ארתור דאוטוב נגד מדינת ישראל (18/11/09): המערער הורשע בעבירות של חבלה חמורה ואיומים ונגזר עליו עונש מאסר בפועל בן 10 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן, הערעור נדחה; עפ"ג 30709-01-12 ויאצסלב לופט נגד מדינת ישראל (27/3/12): המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה ונידון ל-10 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה ופיצוי למתלונן, הערעור נדחה; ע"פ 8378/09 תומאס טורוסיאן נגד מדינת ישראל (16/2/10): המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה ונידון ל- עונש מאסר בן 12 חודשים, מאסרים מותנים ופיצוי למתלונן, הערעור נדחה; ע"פ 4565/13 אמון חאלד נגד מדינת ישראל (4/11/13): המערער הורשע בעבירות של חבלה חמורה ותקיפת עובד ציבור ונגזר עליו עונש של 12 חודשי מאסר

בפועל, הערעור נדחה; עפ"ג (מחוזי חיפה) 7283-03-14 עלא מחאג'נה נגד מדינת ישראל (15/5/14): המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה, בית משפט השלום קבע כי המתחם ההולם הוא 14 - 24 חודשים ובית משפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר, מאסר מותנה ופיצוי למתלון. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והעמיד את עונש המאסר על 12 חודשים; ת"פ (מחוזי ב"ש) 8212-09 מדינת ישראל נגד דימטרי איגנטנקו (6/3/12): הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה ונידון לעונש מאסר בן 18 חודשים, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלון, לא הוגש ערעור; ע"פ 1737/10 עבד אלקניב נגד מדינת ישראל (20/9/10): המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה והפרעה לשוטט במילוי תפקידו ונידון לעונש מאסר בן 30 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי למתלון. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והעמיד את עונשו של המערער על 20 חודשים; ת"פ (מחוזי ב"ש) 39109-07-10 מדינת ישראל נגד נתן שנקור (19/7/11): הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה ונידון לעונש מאסר בן 25 חודשים והפעלת מאסר מותנה. ערעור שהוגש נמחק לבקשת הנאשם (ע"פ 6116/11); ת"פ (מחוזי ת"א) 5289-07-10 מדינת ישראל נגד יורי גורדיינקו (2/5/11)-הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה ונגזר עליו עונש מאסר בן 33 חודשים, הפעלת מאסר מותנה ופיצוי למתלון. ערעור שהוגש נמחק לבקשת הנאשם (ע"פ 5557/11).

11. אשר לטענת הסנגור, כי מצב השכרות בו היה נתון הנאשם, הקשה עליו להבין את הפסול במעשה, וגם הקשה עליו להימנע מהמעשה - לא הובאו ראיות למצבו של הנאשם ועל כן, אין להתייחס לטענה שהנאשם היה במצב שכרות. יותר מכך, אם היה הנאשם במצב של שכרות, הרי שהוא הכניס עצמו למצב זה ועל כן, אם היה הדבר מוכח, היה בכך לשמש נסיבה מחמירה ולא מקלה.

12. בהתחשב באמור לעיל, אני סבור שמתחם הענישה הראוי במקרה זה הוא 8 עד 30 חודשי מאסר. הנאשם הורשע בחבלה חמורה וגניבה, כאשר מצד אחד לא קדם למעשה תכנון מוקדם; אולם מצד שני לא קדמה למעשה התגרות מצד המתלון, אלא להיפך, המתלון והנאשם בילו מספר שעות יחדיו; נגרם נזק משמעותי ממעשי הנאשם - שבירת שתי צלעות, שני חתכים מעל העין ושטף דם גדול מסביב לעינו השמאלית, אשר הצריך את פינוי המתלון לבית החולים לקבלת טיפול רפואי, והיה צפוי נזק משמעותי אף יותר מהאלימות הקשה שנקט הנאשם; והסיבה שהביאה את הנאשם לתקוף את המתלון - סירובו של המתלון לתת לו 100 ₪.

העונש המתאים לנאשם

13. לא מצאתי כי בעניינו של הנאשם יש לחרוג לקולא או לחומרה ממתחם הענישה.

הנאשם יליד 1977, בקביעת עונשו של הנאשם, לחומרה התחשבתי בעברו הפלילי - לחובתו שתי הרשעות קודמות (הראשונה, משנת 2003 בגין עבירות מין, איומים, הדחה בחקירה, סחיטה באיומים (ת"פ 964/02), שבה נגזר עליו עונש מאסר בן 11 שנים; והשנייה משנת 2014 בגין עבירה של תיווך בעסקי סמים מסוכנים - (ת"פ 10078-11-13), בה נגזר עליו עונש מאסר בפועל בן 4 חודשים).

לקולא, הבאתי בחשבון כי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והודה בטרם שמיעת ראיות; נסיבותיו האישיות והמשפחתיות כפי שנטען על ידי בא כוחו והעובדה שמאז שחרורו מהמאסר הראשון, בשנת 2010, לא ביצע עבירות אלימות.

בשקלול הנסיבות, הגעתי לכלל מסקנה שיש להשית על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר.

גזירת העונש

14. אשר על כן הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, בניכוי ימי מעצרו.

ב. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו ממאסר, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו ממאסר, שלא יעבור כל עבירת אלימות או רכוש שהיא מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪, אשר ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 1,000 ₪, החל מ- 90 יום לאחר שחרורו של הנאשם מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז אייר תשע"ו, 25 מאי 2016, במעמד הצדדים.

עמית כהן, שופט